

quorum temporum habet omnes redditiones Socharum, & omnes consuetudines inibi pertinentes ad dominicum vicium, & Regis servitium, & suum: ita ut nullus Vicecomes ullam ibi habere possit querelam, nec in aliquo Placito, nec in alia qualibet causa. Hoc attestatur totus Comitatus.

Locus est sed incertæ positionis circa hunc agrum, qui Augurcyner-ace, id est Augustini quercus, dicitur, ad quam Augustinus Anglorum Apostolus, & Britanni Episcopi convenerunt: & de Paschate celebrando, verbo Dei Anglis annuntiando, & Baptismo secundum ritum Romanum celebrando, rationibus aliquandiu digladiati, discordibus utrinque animis tandem discesserunt.

Hæc provincia à Normannicis temporibus, primum Vicecomitem habuit Vrsum sive Vrsone-m * de Abbot, cui & hæredibus latifundia cum illa dignitate Rex Guilielmus Primus donavit. Illique successit Rogerus filius, qui (ut habet Guilielmus Historicus Malmesburiensis) Paternarum possessionum compos gravi Regis Henrici Primi indignatione pulsus est, quod quendam ex ministris Regis precipiti furore jussisset interim. Verum hæc Vicecomitum dignitas per Emelinam Rogeri hujus sororem in familiam Bellocamporum hæreditario translata fuit. Illa enim enupta fuit Waltero de Bellocampo, quem Constabularium Angliæ, Milone de Glocestria abdicato, Rex Stephanus constituit. Paucis interjectis annis Stephanus Rex Walleranum Mellenti Comitem, fratrem Roberti Bossu Comitis Leicestrensis, primum Wigornia instituit Comitem, urbem Wigorniam illi elargitus, qui postea Monachus factus Prætelis in Normannia obiit c10 clxvi. Ejus filius Robertus, qui Reginaldi Comitis Cornwalliæ filiam duxerat, & signum seditionis contra Henr. II sustulit, Robertique filius Petrus anno c10 cciii

rebellis ad Gallum defecit, usque sunt tantum titulo Comitis Mellenti, non Wigornia, quod hæcenus legi. Non enim facile permisit Rex Henricus Secundus Stephani successor, ut quisquam sub eo honoribus ab hoste acceptis frueretur. Deposuit enim ille (ut habetur in Annalibus Monasterii VVaverley) imaginarios & Pseudo-Comites, quibus Rex Stephanus omnia ad Fiscum pertinentia minus caute distribuerat. Nec usque ad Regis Richardi II tempora quisquam quod sciam Wigornia Comitatus titulum gessit. Ille enim Thomæ Percy contulit, quem cum bello intestino Henricus IV interemisset, Richardus de Bellocampo ab Abbotis oriundus hunc honorem à Rege Henrico Quinto postea accepit. Post illum sine prole mascula defunctum, Ioannem Tiptoft Hibernia Proregem Wigornia Comitem creavit Henricus Sextus. Verum cum ille statim Edwardi Quarti partes sequutus præpostero obsequio ad Edwardi IV principis voluntatem in suppliciis quasi carnifex se accommodasset, ipse capite truncatus sub Henrico Sexto jam restituto carnificinam subiit. Filium tamen ejus Edwardum, in integrum restituit Rex Edwardus, cum ipse denuo regnum recepisset. Illo autem sine prole mortuo, & hæreditate inter sorores Ioannis illius Tiptoft Comitis Wigornia divisa, quæ maritos habuerunt Baronem de Roos, Baronem Dudley, & Edmundum Ingoldesthorp; Carolus Somersfettenfis, Henrici Ducis Somersfettenfis filius naturalis ab Henrico Octavo hoc titulo ornatus erat, cui recta serie successerunt Henricus, Guilielmus & Edwardus, qui jam floret, atque inter cæteras virtutis & nobilitatis laudes bonarum literarum studiis impense favet.

Hic ager Paræcias 152 numerat.

Orig. 1.H.
7. R. 36.

Augusti-
nes oke.
Anno
Christi
603.

Comites
Wigor-
nia.
* Aliis
D'abbot.

Robertus
de Monte.

